

בוחן המשפט

בש 05/09/2000

בית משפט ותשלום ואישון לציון

תאריך:

בפני: בב' השופט אפרהם מיכאל

1. קוסטומי

2. אשר שאול

מבחן/עוזר

ג. ג. ג.

מדינת ישראל

משיבת

1

החלטה

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

בגדי העורר נפתחה תקירה בעקבות פעילות המשטרת תחנות ואשליין בעסק תובכות "קונגו זומבי". על פי חישד המשטרת מותזק והמקום לשם זנות, או חישד לעברות סרטנותZNOTEN.

מתוך תיק החקירות עולה כי על פי מידע שהיה בידי המשטרת, הגיעו שוטרים, בתאריך 23.2.05 בשעות הערב, למסטום, ולאחר פעילות מסויימת שלא מצאתי לפריטה מינימוקי החקירה, גבו השוטרים ותויזעה מלכודו שקיבל שירותינו פון מהות העובדות המקום (להלן – "טלפון"). בעקבות פירט את אופיו השירות שקיבל, למקרה אחד היו שירותינו פון המכונים "תרפיה" שתמם הנעת לשיפור מנייע על ידי מגע יڌה של האישה באיבר מינו של חילוקות, כמו כן, מסע תיאורית של האישה שנזונה לו השירותים, וכן התשלומים ששילם עבור השירותים שקיבל.

אחר לכך בעקבות הודיעתו של אותו לקוחות, נכנס אחד השוטרים למקום, הציג עצמו כמי שבא לקבל שירותים, ובחר באחון משתה הנשים שהיו שם, זו אשר תאמנה לתיאור שMASTER אותו לקוחות.

מהנוריא שבחן השוטר המנוחה ללקוח, לאויה אישה, עליה כי למעשה הצעיה לו שירותים מן המוכנים כאמור "טלפון".

כמו כן, משתבר כי בעות ובסיום הפעולות המשטרתיות, באותו מקום, נערכו שלושה שהו באותו מקום. שתי נשים והעורר. אחת מהשתיות הייתה זו שבאשר אליה מסר הלכתח גרטשו, וזה אותה אחת שחיטוט הציג לפניה כלcosa כאמור. האישה השנייה, ריגת שמעוני, נחקרה ומסרה הודעה

בוחן המשפט

בש 05/09/0021090

בוחן משפט השלום דראשו לאיון

ווארן:

ביב' משפט אבולהט היין

1 לשוטרים באשר לאופי פעילותם במקומות, שאף היו שבאותו ערב, סמלל לחגנת השוטרים נחמה
2 שירותים מזק "הרפייה" ללקוח מסויים.
3

4 נט לאגדות תלוקות וגם להזנות העובדות במקומות, את שירורי העיסוי וההרפייה נתנו המשאים, כאשר
5 גוף ותורתוניות בלבד. כמו כן, על פי גדרת רינת שמעוני, הגעה למקום לאחר שוראתה מודעה
6 במקומו אשר בה חוצאה עבודה במעט. לפי הורעתה, העורר שקיבל אותן לעבורה, כמו כן, חזהה
7 אותה העורר לעשות עיטוי 40 דקות ולכבות 180 ש", מתוכם 90ulu לביסה והיגרת לעורר. בשובה
8 לשאלת החוקר איזה קרטיזנים דרישים קיבלת לעבורה, השיבה אין קרטיזנים. לדבריה אותו
9 לקוחות אשר לו טיפקה שיקוות הרפייה, הגיע לסייע מני מלא.
10

11 לזרמת העורר הרא מנהל ותפקידים, אמר על הסדר והליךיו ואלו אחריותם שליל על המקום. העורר
12 מבהיר כי הוא יזע מהות עצומי הצבאות בעובדות במקומות, לנירשותו שירותים הם בינו לבין ההנחיות,
13 ולמעשה מזכיר ביזמת אישית של הנשים שעבדו שם.
14

15 על פי הראיות שבתיק החקירה, עסקו שתי הנשים בזנות. עוכלה אחרית הוללה מוחמד ותקינה
16 וזה שהטורן בנהל ומפקח על המקום.
17

18 כאמור העורר נתקה, ובטיומה של החקירה שוחרר בעובדות בתנאים מזויימים, לרבות "לא להיברכס"
19 ל- שמוטיקן 19 דשל"צ יקסומוי לתקופה של 10 ימיות. בכך על פי הכתוב במאפס כתוב
20 ערונתי)...תנאי ושתוור נקבע על רקען, סקד ישראאל קליך טהרות ואשל"צ, על כי הנסיבות
21 חונטו לו בסעיף 42 "לחוק המעצרים".
22

23 העורר עלה נזקי והוא עלי טעיף 43 "לחוק המעצרים". טעונו של העורר לפניו עונשין על ידי בא כוון
24 עונץ בזרען, תיא למושג אחד לנסיבות תמי ההוראה. טען גם עונץ בזרען ואשר לזרען
25 התראם, טען לטעונו זיהותה הוא את חירות היסטה, זההינו חופש העיטוק, כמו גם לטעונו
26 האצלות וצמחיות אשורה נולדה נקעת א从此 עם חירותם פרטליות המינית.
27

28 ראשית לכל, לא מצאנו פגש שבזעקות. חירות היחס איננו זכות אבסולוטית, וכמשמעותה היא
29 לאיזון שבין האינטרס הציבורי, על פי חוק, לבן חירות האזרח. יתרון והשאלת היא שאלת טבירות
30 עזונות, ואתיכון לשאלת זו במשך, ככל שՁוין בשאלת טבירות המחלטה, דהיינו, העילה

בתי המשפט

002109/05 v3

בית משפט השלום ראשון לציון

תְּנַשֵּׁן

2020: חסובט אברהム האמן

לערר לפי סעיף 43 (א) "לחוק המעצרים". באשר ללחנויות פרקליטות המדינה, הרי מדובר בלחנויות למשטרת, ובוגדר הלחנויות פנימיות שאין להן נפקות מעבר לכך, ומכל מקום אין בהן כדי לשולח חוקיות tatsächית המשטרתי. מעבר לכך, גם מנוסחת הלחנויות, אין מדובר בלחנויות קונקלוטיבית, אלא על פי הלחנויות, ניתן שיקול דעת וחופש פעולה למשטרה, לפחות במקרים אחדratio העיינה חמורים.

13 יותריה מזו, לפי טענת עוזי ברזילי, המשטרת אינה מגישה כתבי אישום, בתיקים אלה, והטיפול
14 לכך הון, או משום שאון הוא רואה בעבירות אלה, עדיפות על פני עבירות אחרות, באשר אין לדעתה
15 עניין ציבורי בעדיפות או קידימות בטיפול בהם, או משום, שהתיקים ממילא נגנוים מהioso עניין
16 לציבור.
17 עוזי ברזילי הציג לפניו בדין שני אישורים על סגורות שני תיקים, האחד מהוסר ואותם מספיקות
18 והשני מהוסר עניין לציבור.

בשעה שנקבעה לדיןו הופיע נציג המשטרת, שאים הקצין והמומרה, ולכעשרה בכל שעלה מדבריו לא חיכיר את חומר החוקיות שבתיק. נציג המשטרת לא ידע ליתן וושובה, באשר לגורל התקיקים שפותחו בעבר, בגין אותן עבירות, אשר התייחסו לאוטו מוקם. כל שהחיה לפני מבחינות תגוננות המשטרת היא תגונת רשותה בכתב יד על בני הבקשה, תגונת שורשמה, על פי שיחת טלפון עם היועצת המשפטית של זהותה דאשלייז. על פי אותה תגונת, "החוקייה בתיק טרם הסתיימה למבוקשת יש צורך לבצע פעולות תקירה נוספת ואמ' תבוטל החרטקה המבקשים עליולים לשפט חוקיות".

למעשה, לא היה מענה לטענותיו של עוזי ברזילי. תגונבת המשטרה תלכונית וחוסרת, שהרי לא
ברור כלל איזה פעולות חקירה נותרו, ובמה עלול העורר לשבש חקירה אין בה כדי מענה לטענות
עוזי ברזילי. איני בא לקבוע באשר לפעולות חקירה נוספות שנותרו, אלא שנראה לכואורה, כי ספק

בתי המשפט

בש 002109/05

בית משפט השלום ראשון לציון

תאריך:

בפני: כב' השופט אברהם מילן

רב אם קיימות פעולות חקירה נוספת, מוחשית, לבצע. קיימים זיהירות פולח של שוכרים, עדות של לקוחות, עדות של אחת העובדות, שנתקה שירות לאדם אחר, וגבלה גרטת החשד.

לנוח והנהלות המשטרה, בהליך שלפני, ובמיוחד הופעת נציג המשטרה, שככל לא היה בקי בחומר החקירה שבתיק החקירה. בתשובות לשאלותי נאלץ לעין בתיק החקירה על אתר, תוך שחוות חזור ומפנה לתגובה המשטרה, הלקונית אמרו.

נראה אכן, שיש ממש בטיעות עייד ברזילי באשר לאי חשיבות הציבורית שהמשטרה רואה בעניין שלפני. אם לא נמצא בתחנות המשטרה, נציג שיכל ליתן מענה הולם לטענותיו של עייד ברזילי, בדיון שלפני, אויז רואוי היה למשטרה, לבקש דוחית דין לצורך תיערכות לכך. לモתר לציין שבקשה זו לא הוגשה להחלטתי.

תכלית שחרור בعروבה לפי סעיף 42 "חוק המעצרים", היא מצויה בשיער 42 (ב) לחוק זה, והוא "شرط בعروבה יהיה על תנאי שהחשד יתיעצב לחקירה או למשפט בכל מועד שיידרש ושללא ישבש הילכית חקירה ומשפט..."

כאמור לא ידע נציג המשטרה להסביר במה ישבש העורר את החקירה, וככל שנסאל, הפנה לתגובה הכתובה על גבי חבקשה. מעבר לכך, לכאותה, כאמור לעיל, החקירה בשלבי סיום אם לא הסתדרת, ולא מצאתי בכך יש בזיה העורר לשבש החקירה. העורר הרי משוחרר בعروבה, וחופשי הוא לעשות כרצונו, ואם יוצה לשבש חקירה, יכול ועשה כן ללא הגעה למקום העיסק, ספק אם עצם הימצאוותו במקום דזוקא, והוא הנורס שיש בו כדי ליתן לו כלים ותאפשרות לשיבוש החקירה.

אכן, יכול ותהייה תכלית אחרת לתנאי הרחקת אדם ממוקם מסוים כפי שהונתה במקרה דין התקין הממנה, והיא הרחקת האדם ממוקם מסוים, על מנת שלא יחוור ויבצע העבירה אם יהיה חופשי לבצע העבירות. אלא שמדובר בגנות המשטרה, לא מצאתי כי זו עמדת המשטרה, כמו גם לא נמצא המשטריה בדיון שלפני, להגביע על תכלית זו, של תסאי השחרור אותו מביקש העורר לבטל. למחרת לפחות, שאלנו ויתרה המשטרה טוענת הטענה היה מקום לדון בת ולחקליט לנוף רתומה.

במאמר מסגר אזכיר כי, אם אכן, כדברי עייד ברזילי, גודל התיקים שנפתחו בעבר, ויזוע לי כי נפתחו בעבר תיקים, שכן, לאחר רשות, הוגש בקשות דומות, או זהות המתיחשות לעסק זה, להחלטתי, הוא להיסגר או להיות מאוחסנים כתוב שני הופכי, בתביעת המשטרונית, ואני

בוחן ותומשפט

מספר מסמך: 002109/05

בוחן משפט השלחן לאשון לאין

תאריך:

כבודנו: נסיך השופט אברהם הימן

קובע כי כך הם פנוי הדברים, אלא שבדין שלפני לא עליה ביזי המשטרה לסתור זהאנה או לאו
 אחרית, הרי אז יש מבחן בטענה, שתכלית חנאי ושהטרור על פי סעיף 42 "לתוכן ותומשפט" לא
 נתקינה, וממילא יש לבטל התנאוי לחרכמה.

מצאות לי צין ולהעיר כי, בעבורות האחיזוניות, הוגשו להחלטתו על ידי עוזי ברזילי, בנסיבות דומות
 אם לא יותר. קבעתי בתיקים שונים שבאו לפני דיוון במשפטם הצדדים. ומטဟר שטמון לפני
 הדיון, חזזה בה המשטרת, ובittelת ותנאוי החרכה בטרם דיון. אני בא לך בזעג, כי תוקינים שבאו
 לפני בעבר, זהים לתקיך זה, מבחן הבטיש להחלטות המשטרת, אך ראוי היה שאמ בזעג וזה
 היה התייחסות מושכלת של המשטרת, במחלך הדיון לפני, דבר שלא הרכיכתי.

בשלבי והזבירות אצין כי על פי חומר מראות שבתיק חקוקה עולמת, כי המוקום חמוניה
 "קוזטומו", שומש לעיסוק בזנות. ותיירח מזו, יש בסיס עובדתי ומשמעות לכך שהעוררי מזורע לעיסוק
 בזנות, אם לא מעבר לכך. מסקנה זו מבוטלת על כן, שהמוחזק והמופיע על המוקום הוא העדרה,
 משום כן, לאורה, מתקיימת החזקה ומקבוע בסעיף 20 לחוק העונשין בדבורי הזנות חזוטות.
 באשר לזרעת, דהיינו היטוד הנשי החדש לעקבות לণיגות כלפי הטעיפות הרלבנטיים גיטין י' לחוק
 העונשין, הרי, על פי מקבוע בסעיף 20 יש לכואורה ביטוט לזרעת. וכן משום שתגטיבות מזכויות על
 חזקה ועובדות של זדונית, והן מושם על אן הנסיבות עולה שהעורר חייב לחשוד בטיב החגהונות
 של הנשים שעברו שם, או קיום המטיבות של זדונית, ומגע מלבדן.

אכן, האיסוק בזנות, ש בו כדי פגיעה חמורה בגבורה הארץ, דהיינו מעסקים בזנות. אך כמוון
 שחר לטענה כי העיסוק מועל לעוסקים בו או שעיסוק נעשות מראוצנים, אין צורך להזכיר מילוי
 באשר לכך. אם בכוונה המשטרת וגורמי אכיפת החוק לבער הטעינה, או זאו זהה שבדיןיהם כדי
 הדיון שלפני יראו מידת הרצינות והכוונה לכך, בהתנהלות שותה מזו שפאת לפני בזנות.

6

בוחן המשפט

בית משפט השלום ראשון לציון

בש 05/09/2002

גפוני: כב' השופט אברהם חיים

תאזריך:

1

2

3 סוף דבר, מהנים מוקים שפרטתי לעיל, החלטתי לבטל תנאי השוחרור שנקבע לעורר על פי החלטות
4 הקצין הממונה.

5

6 מביבירות בית המשפט עברי לאלויה, החלטתי לממן על תחנות ואשל"ע, ולעו"ז ברזיל.

7

8

9 גינתה מיום ט' ב אדר א, תשס"ה (25 בפברואר 2005) בהעדת

10

11

12 _____
13 חיים אברהאם, שופט

126 גינוי שלום 002109/05